

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év október hó 7. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év szeptember hó 28. napján kelt 9.B.252/2008/109. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I. r. vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdés III. tételébe ütköző, de a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti.**

II. r. vádlott cselekményének minősítésénél a bűnsegedségre utalást [Btk. 21. § (2) bekezdés] **mellőzi**, és a terhére megállapított cselekmény minősítését **annyiban pontosítja**, hogy a vádlott a Btk. 282/A. § (1) bekezdés III. tétele szerinti kábítószerrel visszaélés büntettét követte el.

III. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/C. § (1) bekezdés III. tételébe ütköző, de a (4) bekezdés I. tétele szerint minősülő bűnsegédi minőségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének **minősíti.**

1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében [Btk. 282/C. § (1) bekezdés] történő bűnösség megállapítását **mellőzi.**

I. r. vádlott főbüntetését 6 (hat) évi börtönbüntetésre, **III. r. vádlott** főbüntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre **enyhíti.**

I. r. vádlottal szemben beszámítani rendeli a kiszabott szabadságvesztésbe 2009. év szeptember hó 29. napjától a mai napig házi őrizetben töltött időt oly módon, hogy 4 (négy) napi házi őrizet felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

II. r. vádlottal szemben 2009. év szeptember hó 29. napjától 2009. év december hó 9. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani a kiszabott

szabadságvesztésbe akként, hogy 4 (négy) napi házi őrizet felel meg 1 (egy) napi szabadságvesztésnek.

Az elsőfokú ítéletben az I. r. vádlottal szemben elrendelt **vagyonelkobzást mellőzi**, egyúttal a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál a Bl.75/2008. számú bűnjeljegyzéken kezelt 2.315 (kettőezer-háromszáztizenöt) eurót, valamint a Bl.198/2008. számon kezelt 306.000 (háromszáz-hatezer) forintot **a bűnügyi költség megfizetésének biztosítása végett visszatartani rendeli**.

A Fővárosi Bíróság 9.B.252/2008/109. számú ítéletének a bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezéseit **hatályon kívül helyezi** és az elsőfokú bíróságot a Be. 578. § (1) bekezdése szerinti különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 1.280.365 (egymillió-kettőszáznolcvanezer-háromszázhatvanöt) forint bűnügyi költségből 15.000 (tizenötezer) forintot II. r. vádlott köteles megfizetni, míg a további bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év szeptember hó 28. napján kelt 9.B.252/2008/109. számú ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdése és a (3) bekezdése szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntette miatt 8 évi börtönbüntetésre; II. r. vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 4 év és 6 hónapi börtönbüntetésre és 5 évi a Magyar Köztársaság területéről történő kiutasításra; III. r. vádlottat a Btk. 282/C. § (2) bekezdése szerint minősülő és a (4) bekezdés II. fordulata szerint büntetendő bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, a Btk. 282/C. § (1) bekezdése szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés vétsége és a Btk. 282/C. § (1) bekezdés és az (5) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 3 év és 6 hónapi börtönbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 3.B.XXII.1111/2005/11. számú ítéletével kiszabott és 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 évi börtönbüntetés végrehajtását.

Az eljárás során lefoglalt és a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál Bl.75/2008. bűnjeljegyzéken szereplő 2.315,- euro, valamint a Bl.198/2008. számon kezelt 306.000,- Ft. tekintetében I. r. vádlottal szemben vagyonelkobzást rendelt el.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál Bl.75/2008. szám alatti bűnjeljegyzék 14-29. tételéig terjedő 890,- euro lefoglalását megszüntette és II. r. vádlott részére kiadni rendelte azzal, hogy egyben az összeg visszatartását rendelte el a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezte I. r. vádlottat 192.766,- Ft., II. r. vádlottat 516.917,- Ft. és III. r. vádlottat 634.236,- Ft. megfizetésére. A további felmerült költség tekintetében megállapította, hogy azt a Magyar Állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. és II. vádlottak tekintetében a büntetés súlyosításáért I. r. vádlottal szemben kiutasítás mellékbüntetés alkalmazásáért. I. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, II. r. vádlott és védője enyhítésért, III. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért és másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. év november hó 19. napján kelt BF.555/2008/19. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság I. r. és II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, mindkét vádlott börtönbüntetésének tartamát emelje fel és I. r. vádlott kiutasítását rendelje el, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

----- O -----

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat egyenként valamint összességében értékelte. Az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett és jelentős részében megalapozott tényállást állapított meg.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdésének a./ pontja alapján megalapozatlan, ez a részbeni megalapozatlanság azonban nem hatott ki az ügy lényegére, így a tényállás a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja értelmében az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint pontosítható, kiegészíthető volt. A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiakkal egészítette ki:

1. I. r. vádlott 2006. szeptember 29. napjától 2006. október 2. napjáig volt őrizetben és ezt követően előzetes letartóztatásban, 2009. szeptember 28. napjától kezdődően a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.307/2009/18. számú határozata alapján, mely a Legfelsőbb Bíróság Bkf.I.632/2010/2. számú végzésével

emelkedett jogerőre, 2009. szeptember 28. napjától 2010. október 7. napjáig volt házi őrizetben.

2. II. r. vádlott 2006. szeptember 29. napjától 2006. október 2. napjáig volt őrizetben, majd előzetes letartóztatásban és 2009. szeptember 28. napjától a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.307/2009/18. számú végzésével, mely a Legfelsőbb Bíróság Bkf.I.632/2010/2. számú végzésével került házi őrizetbe. A Fővárosi Ítéltábla II. r. vádlott előzetes letartóztatását a 2009. december 10. napján kelt 3.Bkf.11.097/2009/3. számú végzésével rendelte el, majd a 2010. január 21. napján kelt 3.Bkf.11.097/2009/7. számú végzésével elfogatóparancsot bocsátott ki ellene. Az elfogatóparancs alapján II. r. vádlott mind a mai napig nem került a hatóság kezére.
3. I. r. vádlott élettársi kapcsolatban él X nevű magyar állampolgárral, és a Szerbiában élő családjának eltartásához havi 300-400 euro küldésével járul hozzá.
4. II. r. vádlott Szerbiában él, nő, a felesége Szerbiában él, szerb állampolgár és csak átmenetileg tartózkodott Magyarországon.
5. A 2006. szeptember 29. napján lefoglalt 1.488,22 gramm heroin, melynek tiszta hatóanyagtartalma 546,1 heroinbázis a jelentős mennyiség alsó határát 45,51-szeresen haladta meg (igazságügyi vegyészszakértő véleménye, nyomozati iratok 773. oldal).

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált.

----- O -----

A fellebbezési eljárás keretében az ügyész a tényállást nem támadta, kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelési körébe vonta és a tényállást megalapozottan állapította meg és helyesen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére és álláspontja szerint a cselekmények jogi minősítése is helytálló. Egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság mindhárom vádlott javára a Btk. 45. § (2) bekezdésnek alkalmazásával egygel enyhébb, azaz börtönfokozatot állapított meg. Kifogásolta azonban, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Btk. 61. § (1) bekezdése értelmében I. r. vádlott kiutasítását a Magyar Köztársaság területéről nem rendelte el, figyelemmel arra, hogy a cselekmény jelentős tárgyi súlyára az I. r. vádlottnak az országban tartózkodása nem kívánatos. Ezért fenntartotta azt az indítványát, hogy a jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett, kábítószerrel visszaélés büntette esetén, amelynek törvényes büntetési tétele 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő az I. és a II. r. vádlottak esetében súlyosabb büntetés kiszabása indokolt, ezen túlmenően I. r. vádlott kiutasítása is szükségesnek látszik.

I. r. vádlott védője bár hivatkozott arra, hogy a mérlegelt tényállás a másodfokú eljárásban nem támadható, ennek ellenére kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egyes nem bizonyított tényekből téves ténybeli következtetést vont le. Hivatkozott az ítélet indokolásának 15. oldalán található azon megállapítására, hogy bár megállapítást nyert, hogy az I. r. vádlott Y nevű személyt nem ismeri, ennek ellenére tényként rögzítette, hogy a vádbeli napon az I. r. vádlott 13 hívást bonyolított le Szerbia-Montenegróval, amiből azt a következtetést vonta le, hogy kapcsolatot tartott Y-nal, holott ez csak feltételezés.

Az I. r. vádlott védője azt is kifogásolta, hogy a Fővárosi Bíróság a tényállást II. r. vádlott nyomozati vallomására alapította és nem fogadta el az I. r. vádlott azon védekezését, hogy nem tudott arról, hogy az átadáskor a nylonzacskóban kábítószer van, mivel végig arról volt csak tudomása, hogy festék átadására kerül sor. Az I. r. vádlott tudata nem fogta át, hogy a II. r. vádlott részéről kábítószer átadása történik, ezért az I. r. vádlott bűncselekmény alóli felmentését kérte.

Másodsorban a büntetés enyhítésével összefüggésben a cselekmény jogi minősítését is kifogásolta, álláspontja szerint csak a Btk. 282. § (1) bekezdésének IV. tételébe ütköző tartással elkövetett kábítószerrel visszaélés bűncselekményének megállapítására kerülhet sor. Az enyhébb minősítés megállapítása esetén pedig az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését kérte.

II. r. vádlott védője a tényállást nem támadta, csupán a büntetés enyhítését kérte arravaló hivatkozással, hogy a II. r. vádlott a kábítószer átadásával csupán fogyasztási típusú bűncselekményt, azaz a kábítószer megszerzését valósította meg, de legfeljebb a forgalmazás elkövetési magatartás kísérletét, mivel a forgalomba hozatal ténylegesen nem történt meg.

Kifogásolta a II. r. vádlott védője a kiutasítás mellékbüntetés alkalmazását tekintettel arra, hogy II. r. vádlott magyar édesanyjától származik, így indokolatlan annak a ténynek a kimondása, hogy az országban tartózkodása nem kívánatos.

III. r. vádlott védője az adott tényállás alapján úgy ítélte meg, hogy kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást az a tény, hogy III. r. vádlott tudomással bírt volna arról, hogy a II. r. vádlott általi átadás során a kocsijába került reklámszatyorban jelentős mennyiségű kábítószer és hígító anyag került. A II. r. vádlott esetében az elkövetési magatartások közül a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének legfeljebb a III. fordulata szerinti forgalomba hozatal kerülhet szóba, e minősítés megállapításának azonban előfelvétele a haszonszerzési céllal történő elkövetés, ami a III. r. vádlott esetében kétséget kizáróan nem állapítható meg. Álláspontja szerint a III. r. vádlott semmit nem tett annak érdekében, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és kereskedői minőséggel elkövetett kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósuljon, ugyanis az 1/2007. BJE. jogegységi határozatban foglaltak szerint is a kereskedéssel elkövetéshez a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás szükséges, ebben az esetben tényleges adás-vétel megvalósulása szükséges, amelynek haszonszerzésre kell irányulnia. Az adott esetben III. r. vádlott

ilyen kereskedői magatartást nem valósított meg, ezért e körben legfeljebb a megszerzés megállapítására kerülhet sor.

A III. r. védő jogi álláspontja szerint III. r. vádlottnak a saját fogyasztása érdekében megszerzett kábítószer tekintetében, ami a tényállás 2. pontjának a. és c. pontjában került megállapításra, halmazatban önálló bűncselekményként nem állapítható meg, mert az 1/2007. BJE Jogegységi határozat kifejtette, hogy a kábítószerfüggő személyek esetében a fogyasztás érdekében történő megszerzések során a részcselekmények természetes egységet képeznek, mivel azonos törvényi tényállás keretébe tartoznak, így e körben halmazat megállapítására nem kerülhet sor. Ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság ítéletét annyiban változtassa meg, hogy III. r. vádlott a tényállás 2. pontjának a. és c. pontjában írt magatartásokat, melyeket az elsőfokú bíróság a Btk. 282/C. (1) bekezdése szerint értékelt e körben a bűnösség megállapítását mellőzze.

Tekintettel arra, hogy bűnösség köre szűkül, ezért kérte, hogy a III. r. vádlottal szemben a jelenleg is fennálló súlyos megbetegedéseire figyelemmel a kiszabott büntetést enyhítse.

----- O -----

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések elbírálása során a vádlotti és védői fellebbezéseket részben alaposnak találta. Az ítéleti tényállás szerint ugyanis I. r. vádlott megbízta III. r. vádlottat, hogy együtt menjenek el egy megbeszélthelyre és ott vegyék át a kábítószeret. E megbeszélésnek megfelelően mentek benzinkúthoz, ahol II. r. vádlott már várta őket. A három gépkocsi egymás mellé állt és hidszerűen nyitották ki az ajtóikat, amikor II. r. vádlott megmutatta I. r. vádlottnak a hátsó ülésen lévő reklámszatyorban lévő kábítószeret és a hígító anyagot. I. r. vádlott ekkor közölte II. r. vádlottal, hogy a kábítószeret adja át a „magyarnak” azaz III. r. vádlottnak. III. r. vádlott átvette a csomagot és a saját gépkocsijának a hátsó ülésére tette.

II. r. vádlott cselekményének jogi minősítését a másodfokú bíróság megváltoztatta annyiban, hogy a kereskedői minőségben elkövetett bűnszegédi magatartás helyett forgalmazással elkövetett tettesi magatartást állapított meg, ami súlyosabban minősülő cselekmény. Az elsőfokú bíróság ugyanis az ítéletének 27. és 28. oldalán az indokolásában részletesen azt fejtette ki, hogy I. r. vádlott cselekménye azért tekintendő kereskedéssel elkövetett, jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés bűntettének, mert az I. r. vádlott magatartása annak „folyamatos jellegéből adódóan” haszonszerzésre való törekvést takar valamint a kábítószer mennyisége kereskedelmi mennyiség, amelyből az a következtetés vonható le, hogy a kábítószer I. r. vádlott megrendelésére az ő részére történt a kereskedelmi forgalomba helyezés érdekében, amelynek ő a tettese a II. r. vádlott pedig a bűnszegédje.

A Fővárosi Ítéltábla ezzel az okfejtéssel nem értett egyet, mert az ítéleti tényállásból egyértelműen az állapítható meg, hogy a jelentős mennyiségű

kábítószert, a forgalomba helyezés érdekében adta át III. r. vádlottnak a II. r. vádlott, aki a csomagot át is vette. Ezzel a magatartással a II. r. vádlott egyetlen átadását figyelembe véve a jelentős mennyiségű kábítószerre, forgalmazással elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének a tettesi magatartását valósította meg, mert cselekménye törvényi tényállási elemet az „átadást” kimerítette.

Ez a tényállásbeli magatartás a Fővárosi Ítéltábla jogi álláspontja szerint a jelentős mennyiségű kábítószernek a II. r. vádlott részéről a Btk. 282/A. § III. fordulataba ütköző jelentős mennyiségű kábítószernek nem a kereskedését, hanem a forgalombahozatalát valósította meg. II. r. vádlott ugyanis a jelentős mennyiségű kábítószer egyszeri átadásával a kábítószerrel való visszaélésnek a forgalombahozatallal való elkövetési magatartását valósította meg, mint befejezett bűncselekményt, tekintettel arra, hogy a III. r. vádlottnak történő továbbadás folytán ténylegesen megnyílt annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. A nyomozó hatóság rajtaütése folytán azonban további mozzanat már nem valósult meg, annak érdekében, hogy ténylegesen is bekerüljön a forgalomba. Sem a vádlott, sem az elsőfokú ítélet tényállása - helyesen - nem tartalmazta, hogy az I. r. vádlott korábban bárkinek is eladott volna kábítószert, így kereskedelemre utaló tényállás hiányában ez a minősítés alaptalan. A kábítószer mennyiségéből következik, hogy azt az I. r. vádlott vagy forgalomba hozni kívánta, vagy kereskedett volna azzal. E cselekvése a Btk. 282/B. § (4) bekezdés szerinti előkészület, amely 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Azzal a magatartással azonban, hogy I. r. vádlott megszerezte a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószert, megszerzéssel történő kábítószerrel visszaélés büntettét valósította meg, mely az előkészületnek rendszerinti elkövetési magatartása. E nélkül kereskedni nem lehetséges. A súlyosabban büntetendő megszerzés mellett viszont emiatt halmazat megállapítása nem indokolt.

III. r. vádlott is a jelentős mennyiségű kábítószernek a gépkocsijába történő elhelyezésével csupán a Btk. 282/C. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (4) bekezdés I. tétele szerint minősülő kábítószerfüggő személy által, jelentős mennyiségű kábítószernek a megszerzésével elkövetett, kábítószerrel visszaélés vétségét valósította meg.

Az ítéleti tényállás 2. pontjának a. és c. pontjában foglaltak szintén csak arra engednek következtetni, hogy a III. r. vádlott a 2005. évben rendszeresen fogyasztott heroint és a toxikológiai vélemény alapján a vizeletében is kábítószert találtak. Ezzel összefüggésben a lakásában szintén lefoglaltak a fogyasztása érdekében megszerzett csekély mennyiségű kábítószert. Az a. és c. pontokban szereplő megszerzés azonban az 1/2007. BJE jogegységi határozat értelmében ugyanazon törvényi szabályozás keretébe tartozó magatartások, melyek adott esetben a jelentős mennyiségű kábítószer megszerzésébe beleolvadó magatartások, ezek a cselekmények természetes egységet képeznek, így az a. és c. pontban írt elkövetés nem áll halmazatban a 2006. szeptember 29. napján

megvalósított és jelentős mennyiségű kábítószerre szintén megszerzéssel elkövetett cselekménnyel. Ezért a Fővárosi Ítéltábla egyetértett a III. r. vádlott védőjével és így az 1 rb. kábítószerrel visszaélés vétségében (Btk. 282/C. § (1) bekezdés) történt bűnösség megállapítását mellőzte. Tényállás hiányában ezúttal sem volt arra következtetés vonható, hogy a vádlott kereskedéshez, vagy forgalomba hozatalhoz, vagy ezek előkészületéhez nyújtott segítséget. Az irányadó tényállás szerint a nélkül, hogy ezekről tudott volna csupán a csomag átvételére kapott megbízást. A vádlott az átvétellel azt segítette elő, hogy az I. r. vádlott a kábítószer birtokba vegye, így a bűnsegedi minősítése helyesnek bizonyult.

A tényállás 2/b. pontjában írt magatartás, amelynek lényeg szerint a III. r. vádlott tanú 1. személynek átadott 0,18 gramm tömegű és a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó kábítószer, heroint, ezzel a magatartással ténylegesen megvalósította a Btk. 282/C. § (2) bekezdésének a./ pontjának II. tételébe ütköző kábítószerfüggő személy által, átadással elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségét. A halmazat megállapítására itt azért kerül sor, mert az 1/2007. BJE jogegységi határozat 4/a. pontja szerint a Btk. 282. § (1) bekezdésének és (2) bekezdésének az értelmezése során a részcselekmények valóságos anyagi halmazatot képeznek, így a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe tartozó kábítószerfüggő személy fogyasztói típusú magatartása halmazatban áll a Btk. 282/C. § (2) bekezdése alá eső terjesztői típusú magatartásával.

----- O -----

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság mindenképp előttek figyelembe vette, hogy az I. r. vádlott és a III. r. vádlott cselekményei a minősítés változtatása folytán enyhébben minősülnek, ezért indokoltnak találta mindkét vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés enyhítését. Az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének a tartama mindenképp ki kellett, hogy fejezze azt a tényt, hogy a cselekménye a jelentős mennyiség alsó határát 45,5-szeresen haladta meg. Tekintettel azonban arra, hogy a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő bűncselekmény 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés a másodfokú bíróság a cselekmény tárgyi súlyával arányban álló a törvényi minimumot meghaladó, de a középértéket el nem érő 6 évi börtönbüntetés kiszabását látta indokoltnak. Ennek meghatározása során a másodfokú bíróság jelentős enyhítő körülményként vette figyelembe az I. r. vádlott esetében, hogy jelenleg is súlyos és orvosi gyógykezelésre szoruló megbetegedésekben szenved és a büntetlen előélet.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi indítványt a kiutasítás mellékbüntetés alkalmazására vonatkozóan nem látta indokoltnak. I. r. vádlott ugyanis több mint 10 éve él Magyarországon élettársi viszonyban a magyar állampolgárságú élettársával, így a családi életének tiszteltben tartásához való joga sérülne, ha a másodfokú bíróság kiutasítaná őt a Magyar Köztársaság területéről. Mivel a Btk. 61. § (7)

bekezdésének c./ pontjára figyelemmel a mellékbüntetés alkalmazásának nem voltak meg a törvényes előfeltételei, ezért a kiutasítás mellékbüntetés alkalmazását az I. r. vádlott vonatkozásában mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla II. r. vádlott cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésének III. tétele szerinti tettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének minősítette. E cselekményt a törvény változatlanul 5 évtől 20 évig, illetve életfogytig tartó szabadságvesztéssel bünteti. A másodfokú bíróság azonban a büntetés kiszabása körében úgy látta, hogy a II. r. vádlott volt az, aki a bűnösségére is kiterjedő ténybeli beismerő vallomást tett, így a másodfokú bíróság is egyetértett a Fővárosi Bíróság jogi álláspontjával abba, hogy indokolt a Btk. 87. § (2) bekezdésének az enyhítő rendelkezésnek az alkalmazása, amely lehetővé tette az 5 évi törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés helyett enyhébb szabadságvesztés büntetés kiszabását. A beismerő vallomás olyan nyomatékos enyhítő körülmény, ami nem indokolta az ügyészi indítvány alapján a büntetés súlyosítását.

III. r. vádlott esetében a Fővárosi Bíróság által kiszabott 3 év 6 hónapi börtönbüntetést túlságosan szigorúnak találta figyelemmel arra, hogy e vádlott esetében enyhébb minősítés megállapítására került sor és a kábítószerrel visszaélés vétsége tekintetében mellőzte a másodfokú bíróság a halmazat megállapítását. Nem hagyhatta figyelmen kívül a másodfokú bíróság azt sem, hogy a III. r. vádlott jelenleg is súlyos epilepszia megbetegedésben szenved, akinek egyéb orvosi gyógykezelésre szoruló betegségei is vannak, és az is nyomatékos enyhítő körülmény, hogy rendszeresen addiktológiai kezeléseken vett és vesz részt. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a III. r. vádlott főbüntetését 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre enyhítette.

Az I. és II. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság rendelkezett a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a házi őrizetben töltött idő pontos beszámításáról.

A másodfokú eljárás keretében a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság azon rendelkezését, mely szerint I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonelkobzást az 1/2008. BJE jogegységi határozat értelmében hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla az iratok tartalma alapján megállapította, hogy a Fővárosi Főügyészség 2008. év február hó 28. napján kelt NF.20.385/2006/111. számú vádiratának tényállása nem tartalmazza, hogy I. r. vádlott ruházatában 2315,- eurot és 306.000,- Ft.-ot találtak, sőt arra vonatkozóan sincs vádirati tényállás, hogy a lefoglalt pénzüsszeg kinek a tulajdona illetve, hogy I. r. vádlott ezt az összeget a kábítószer vásárlására szánta volna. A vádirat az indítványi részében sem tér ki arra, hogy a lefoglalt fizetőeszközöket a bíróság az I. r. vádlott tekintetében vagyonelkobzás formájában kobozza el. A vádirat 7. oldalának indítványi részében csupán azt tartalmazza, hogy a bíróság II. r. vádlottól lefoglalt 890,- euro tekintetében vagyonelkobzást rendeljen el. Ezzel szemben a Fővárosi Bíróság I. r. vádlottal szemben 1.315,- euro és 306.000,- Ft. vonatkozásában vagyonelkobzást

rendelt el, II. r. vádlott tekintetében pedig a 890,- eurot a bűnügyi költség megfizetésére visszatartotta.

A Fővárosi Ítéltábla a vagyoneklobzást I. r. vádlottal szemben mellőzte tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az ügyészi vádirati tényállás hiányában az intézkedésről nem rendelkezhetett. A bíróság az ítéletében nem állapította meg, de vádirati tényállás hiányában meg sem állapíthatta, hogy a lefoglalt pénzt kábítószerből származott, vagy erre szánták, így ennek elkobzása alaptalan. Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy I. r. vádlott tekintetében jelentős összegű bűnügyi költség merült fel, ezért a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál Bl.75/2008. szám alatti valamint a Bl.198/2000. számon kezelt 2.315,- eurot és 306.000,- forintot a bűnügyi költség megfizetésére visszatartani rendelte a Be. 157. § (1) bekezdése alapján.

A Fővárosi Bíróság az ítéletének rendelkező részében azt állapította meg, hogy az I. r. vádlott a felmerült bűnügyi költségből 192.766,- forintot a II. r. vádlott 516.917,- forintot, a III. r. vádlott pedig 634.206,- forintot köteles megfizetni, míg a továbbiakban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. Az elsőfokú bíróság azonban csupán a Be. 338. § (1) bekezdésére hivatkozott annak részletes indokolása nélkül, hogy mennyi a büntetőeljárás során felmerült összes bűnügyi költség és nem indokolta meg azt sem, hogy ebből külön kötelezés címén miért kötelezte a rendelkező részben megállapított összegek tekintetében az I., II., III. r. vádlottakat a rendelkező részben feltüntetett bűnügyi költség megfizetésére. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróságnak ezáltal nem volt módja a megfizetésre kötelezés ellenőrzésére, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ebben a részben elmaradt és másodfokon nem is korigálható, ezért a bűnügyi költségre vonatkozó részét az ítéletnek a Be. 376. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be. 578. § (1) bekezdése értelmében különleges eljárás lefolytatására utasította figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a határozatában nem a törvénynek megfelelően rendelkezett.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg és a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében az ítélet törvényes rendelkezéseit helybenhagyta. A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. év október hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.252/2008/109. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.307/2009/31. számú ítéletében írt változtatással I. r., II. r. és

III. r. vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést kivéve végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2010. év október hó 7. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

*A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő*